

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consolatio Desperantium, Seu Conciones De Magna Dei
erga Peccatores serio poenitentes, comitate**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1617

I. Qvod Videatvr Noster Textus duo falsa dicere, cum Deo motum &
misericordiam tribuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56142](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56142)

I.

QVOD VIDEATVR NOSTER TEX-
tus duos falsa dicere, cum Deo motum &
misericordiam tri-
buit.

AMici Auditores, Prima frōte in his verbis, *Mi-
sericordia motus* totidem euidencia mendacia
inesse videntur: nam in Deo nulla est mutatio,
& tamen dicitur *motus*; & in rigore in Deo nulla est
cōpassio, & tamē dicitur, *Misericordia* motus est. Quod
enim Deus sit absq; omni motu & mutatione omnia
scripturæ clamant:

Malac. 3.

Ego Dominus & non mutor.

Psal. 101. Caeli sicut vestimentum veterascent, & sicut
operforium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem ipse
es. &c.

Iacob. 1. Apud quem non est transmutatio, nec vicissi-
tudinis obumbratio.

Plato in *Timæo*, *Eterna substantia cum eadem sem-
per & immobilis perseueret, neque senior seipsa fit un-
quam, neque iunior, neque fuit hactenus, neque recipit in
posterum, neque recipit eorum quicquam, quibus res tem-
porea mobilesq; ex ipsa generationis conditione subiciun-
tur.*

Boetius l. 3. de consolat. Metro 9.

O qui perpetua mundum ratione gubernas,
Terrarum, caelique sator, qui tempus ab aeu-
Ire iubes, stabilisque manens das cuncta moueri.

*Augustin. l. 1. confess. Tu autem Domine, qui & sem-
per vnus, & nihil moritur in te.*

Deus, Auditores, non alteratur, non mouetur lo-
co, quia vbique est, caelum & terram ego impleo, magis
intimè quam anima corpus nostrum penetrat; & ta-
men non includitur, nec opus est vt vnum locum de-
serat

lerat quo alteri præfens fiat: Maximus est sine quan-
 titate; vbiq; est sed sine loco: totus pes est, quia vbiq; *Aug. ep.*
 est, dicit Augustinus. Statum nunquã mutat, sed sem- *16.*
 per in eodem esse perseverat, Ego sum, qui sum, semper *Ouid. l. 1.*
 florens, semper virens. vnde Ouidius ait, viride/que *Trist. eleg.*
 Dei: Qui omnibus dat esse & conferuat, *Ens entium: 2.*
 alias enim corruptibilis esset.

D. Augustin. in Soliloquiis, Deus à quo exire, mori, in
 quem redire, reuiuiscere: & in quo habitare, viuere est, &c.
 Voluntatem non variat, nec aliud stans, aliud sedens
 de Republica mundi cogitat, quamuis totius vniuer-
 si regimen vastissimum sit: non affirmat modo, modo
 negat, sed in omnibus suis decretis immutabilis &
 constans est.

Cicero orat. pro Muræna; Zenonis sententia, sapi-
 entem nullius rei poenitere, sententiam mutare nunquam.
 Quod scripsi, scripsi; meliori iure quã Pilatus dicit De-
 us, sicut & illud. Verbum meum Rex meus.

*Semel iuravi in sancto meo, si Dauid mentiar: set
 men eius in æternum manebit.*

Non est Deus quasi filius hominis, ut mentiatur.

Inter stoicos Philosophos, imo & communes ho-
 mines, quidam inueniuntur ad eò tenaces propositi,
 vt morem malint, quam propositi mutationem; &
 quos difficilius sit à sua determinatione amouere,
 quam facta immutare: & in Deo aliqua inconstan-
 tia aut mutabilitas admittenda erit? Non, non, Audito-
 res, nõ. Deus totus immutabilis est, semper idem est:
 & tamen hic dicitur & misericordia motus est, quod
 falsum apparet: Sicut & falsum dicere videretur cum
 ei misericordiam tribuit.

* 1. Si enim verum est, quod docent stoici, Miseri-
 cordiam esse vitium & ad pusillanimitatem & incon-
 stantiam pertinere, nam Neminem misericordem esse, *Cicero. O-*
 nisi stultum & leuem, docet Zenon stoicorum Patriar- *rat. pro*
 chã; cum nos vnanimi consensu credamus in Deo *Muræna.*
 nullam imperfectionem esse restat, vt dicamus in
 Deo misericordiam non esse, & sic in textu falsum
 latere;

latere; maximè cum Seneca dicat: *Vitium animi est misericordia; nec miserebitur sapiens, sed succurrat.*

Cicer. l. 4. Tuscul. Non enim ipsi suscipere agritudinem propter alios debemus; sed alios, si possumus, levare agritudine.

Item orat. pro Muræna. *Supplices aliqui veniunt miseri & calamitosi: sceleratus & nefarius fueris, si quisquam misericordiam adductus fueris. Zenonis & M. Catonis sentio.*

Ibidem. *Exorari, scelus; miseri, flagitium.*

Senec. l. 2. de clementia c. 5. *Quomodo admodum religio Deos colit, superstitio violat; ita clementiam, mansuetudinemque omnes boni præstabunt, misericordiam autem præstabit. Est enim vitium pusilli animi ad speciem aliorum malorum succidentis: itaque pessimo cuique familiarissima est.*

Senec. de Provid.
Aug. l. 9. de Civit. 6. 5.
Damasce. l. 2. de fide 6. 14.
Arist. l. 2. Rhetor. 6. 8.
Apulei. l. de Dogm. Plat.

2. Si misericordia sit vicina miseriæ, ut inquit Seneca; habet enim aliquid trahitque ex ea: Si misericordia secundum Augustinum sit aliena miseriæ in corde nostro compassio, qua utique, si possemus, subvenire compellimur: si secundum Damascenum est species tristitiæ, aut secundum Aristotelem tristitia quædam nullo modo in Deo reperiri poterit, cum sit in beatitudine consummatus, à qua omnis miseriæ, tristitiæ & vera compassio excluditur: nam et docet Boetius *Beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus, cum absentia omnis mali & doloris: tam non erit amplius, neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: cum itaque compassio sit participatio alterius miseriæ, & dolor quidam interior de alieno malo, evidentissimum est, quod non possit esse in Deo, neque in qui perfecte beatus est, sed Deus est in se beatus, & super omnes beatus, imò beatitudo ipsa, & qui alios beat. Deus beatus & beatificus, optimus:*

Non potest itaque esse miser, nec miseriæ in se locum habet; adeoque nec misericordia quæ alieni mali participatio est.

Partur

Perturbationibus vacuus animus perfecte & absolute beatus efficitur. Cic. l. 4. Tusculanae quaestiones.

Seneca l. de clementia imbecilles oculos esse scias, qui ad alienam lippitudinem & ipsi suffunduntur.

Gregorius in moralibus, Misericordia à misero corde vocata est, eo quod unusquisque intuetur quempiam miserum. Et ei compatiens de dolore animus tangitur: ipse cor miserum facit, ut eum à miseria liberet cui intendit.

* 3 Quomodo in Deo poterit esse misericordia quae secundum rigorem verbi significat miseriam cordis, aut cor compatiens miseriis alterius? Quamvis enim status beatitudinis admitteret misericordiam in quantum misera, non tamen posset esse in Deo, quatenus in corde residet, cum Deus incorporeus sit & totus spiritualis, in quo nec hepar, nec pulmones, nec cor reperitur, *Deus spiritus est.* Admittere itaque in Deo misericordiam secundum rigorem etymologicum, esse in Deo imaginari cor, & ipsam corporeum fingere, ac in haeresim Antropomorphitarum incidere.

* Denique Misericordia aliquam alterationem sonat, verbi gratia, ut ex hilare, & qui neque sua mala dolet, nec aliis condolet, maestus, & alienis malis compatiens euadat. Sed Deus semper in eodem statu permanet, semper beatus, hilarius, alacris sua ipsius contemplatione; Ergo in Deo non est ponendo misericordia. Quid ergo? Mendacium ne in textu admittimus cum dicitur, *Misericordia motus est?* imo totam Scripturam mendacii arguemus, quae saepissime magnam Dei misericordiam deprædicat.

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam.

Pater misericordiarum & Deus totius consolationis.

Misericordias Domini in aeternum cantabo.

Neque enim caelum fere tot stellis ornatur, nec litus maris tot arenis abundat, quot locis plena est Scriptura quibus misericordia Dei commendatur. Nam propheta Regius psalmum quendam viginti versuum fecit, quorum singuli terminantur hac clausura

clausula, Quoniam in aeternum misericordia eius. Quid ergo credendum? dicetis mihi.

II.

VERITAS TEXTVS EXPLICATVR,
& defenditur.

Bona verba quaero, Auditores: neque enim tetus uolter, neque expressa sacrae Scripturae testimonia mendacij arguenda sunt, neque Deus uolter ut homines proprie misericors est: cum enim Deus misericors dicitur, intelligi debet de effectu misericordiae & auxilio quod hominibus confert totaliter aut partialiter eos liberando, aut in aduersitatibus, & mala fortuna confortando: neque etiam cum Deus negatur misericors falsum asseritur, nihil enim aliud a Deo remouetur, quam realis compassio & misericordiae, quam miseria alterius in cordi misericordiae causat. Misericordia enim duo inuoluit, compassione & subuentionem: Prius proprie non est in Deo ob rationes allegatas, cum sit passio homini propria:

Cicero 4. Tuscul. *Quaedam humanitatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus.* Et Idem Orat. pro Muræna *Est etiam in dissoluentia seueritate laus aliqua humanitatis.*

Alterum scilicet Subuentio est in Deo, eique proprie competit, tum quia ipse extra omnem miseriam est, tum quia omni genere bonorum abundat quae cuius malo opponat, & ut summè bonus, nobis nihil vult, nisi bonum; & cum sit omnipotens, & quando, & ubi vult, bona nobis conferre potest: cum è contrario homo plenus miseriarum sit, & earum quae Oceanus.

Iob. 14. *Homo natus de muliere, repletur multis miseris.*

Ara malorum.

& solum pugillum bonorum habeat, ut cisterna perurum aqua.

Foderunt